

angive deres Stilling til dette store, vigtige Spørgsmaal og ønsket at give Bidrag til denne Sags Belysning ved forskellige Oplysninger, der tilfulde godtgøre, hvad vi sikkert alle ere paa det rene med, at de bestaaende Skatteforhold frembyde store Ulemper og Uregelmæssigheder, som bør afhjælpes og maa kunne afhjælpes, hvilken Vej man saa her vil slaa ind paa. Jeg tror, naar jeg skal udtale mig om Spørgsmaalet, saaledes som det tidligere har foreligget, at Lovforslaget om Bygningsskyld peger i den rigtige Retning. Jeg tror ikke let, man i Tidens Løb vil kunne komme bort derfra. Men det er ganske klart, at hvis de foreliggende Skattelove gaa igennem, vilde de komme til at influere paa Spørgsmaalets Afgørelse, dels ved, at der tilvejebringes Lettelse i Hartkornsbyrden, og dels ved, at en Statsindkomstskat, saa vidt jeg tror, maa blive Forbilledet for en Forandring i den nuværende personlige Kommuneskat rundt omkring i Landet. Jeg tror altsaa, at det vil være ganske naturligt for det første at afvente, hvorvidt det er muligt at gennemføre disse Love, og for det andet at oppebi den Virkning, disse Love, bragte ud i Livet, ville have. Men jeg ønsker at tilføje, at det selvfølgelig er Regeringen magtpaaliggende ikke at tabe af Syne, at Spørgsmaalet om en retfærdig Fordeling af den kommunale Skattebyrde til enhver Tid maa være en Opgave, Regeringen maa tage op, snart paa den ene og snart paa den anden Maade, for saa vidt det viser sig, at den Maade, man først er slaaet ind paa, ikke lykkes. Og i den Henseende tror jeg at kunne svare de ærede Forespørgere imødekommende, at Regeringen er villig til, naar det rette Øjeblik kommer, at forberede en Reform paa det her omhandlede Omraade.

Ordføreren for Forespørgerne (la Cour): Ja, det er en daarlig Trøst, synes jeg, den højtærede Minister giver os, naar han slutter med at udtale, at Regeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, naar Tiden kommer, at forelægge eller forberede et saadant Lovforslag. Landbruget staar i dette Øjeblik og er i Trang, og det er belagt efter vor Opfattelse med en uretfærdig Skattebyrde i kommunal Retning, og saa siger man: vent endnu længere, medens vi slaas om Lovene herinde, inden vi tage en endelig Bestemmelse om at forandre vor nuværende kommunale Beskatning. Thi har det været for tidt i de sidste 10 Aar, saa er der dog gaaet ikke saa kort Tid siden 1893—94 og til

nu. Og med hver Dag der gaar eller rettere hvert Aar, blive Skatterne større, og den Skat skal udredes af Jordprodukterne, som stadig blive mindre i Pris. Jeg vilde have ønsket et mere imødekommende Svar for Landbrugets Vedkommende fra den højtærede Indenrigsminister end en Henvisning til det Udfald, disse store Skattelove faa. Og selv om disse Skattelove gaa igennem, er det ogsaa et Spørgsmaal, om det er den absolut rigtige Vej at ordne de kommunale Skatteforhold paa. Thi hvad der er rigtig godt som Stats-skatte, behøver ikke at være lige saa godt som kommunale Skatter. Jeg tror, at den kommunale Skat hovedsagelig maa komme til at hvile paa Næringen, paa den Næring, som flyder af de forskellige Virksomheder, der drives, og hvad det gælder om, er, at disse Virksomheder maa kunne rammes netop i den Kommune, hvori de udfoldes. Jeg er, som sagt, ikke meget glad ved det Svar, den højtærede Indenrigsminister gav os. Jeg vilde have ønsket, at han ligefrem vilde have forberedt et Lovforslag om kommunal Beskatning og set, hvorledes det vilde gaa dermed. Jeg billiger ikke den Betragtning, han gjorde gældende om Bygningshartkorn. Som jeg ogsaa i min Forespørgsel hævdede, mener jeg fremdeles, at Bygningshartkornet er en meget daarlig Beskatningsmaade at komme ind paa. Jeg tror, at man i det hele taget skal se at komme bort fra Hartkornsskatten; hvorfor saa indføre en ny Hartkornsskat? De gamle have nu eksisteret i tohundrede eller halvtredjehundrede Aar, og de have allerede i mange Aar vist sig at være daarlige, og jeg tror derfor ikke, det vil være heldigt nu at indføre en ny Slags Hartkornsbeskatning.

Madsen-Mygdal: I Anledning af den af de to ærede Medlemmer stillede Forespørgsel finder jeg det rigtigt at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Jeg er enig med begge de ærede Forespørgere i, at det er beklageligt, hvad vi i en lang Aarrække have været Vidne til, at Hartkornsskatten stiger Aar for Aar. Det er jo ogsaa en Kendsgerning, som Gang efter Gang er bleven fremsat fra min og mine Meningsfællers Side baade i dette og i det andet Ting; for saa vidt ere vi altsaa enige. Derimod er jeg ganske vist ikke enig med det ærede Medlem for 9de Kreds (la Cour) i, at Hartkornsskatterne for Amtskommunernes Vedkommende udelukkende falde paa Hartkornet, eller at Skatterne i det Hele taget udelukkende falde paa Hart-